

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **I. V., nar. X**
státní příslušnost Ukrajina

zastoupen **JUDr. Petrem Novotným**, advokátem,
se sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**,
se sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. listopadu 2022 č. j.: CPR-30903-3/ČJ-
2022-930310-V237

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo k odvolání žalobce zčásti změněno rozhodnutí Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 10. 8. 2022, č.j. KRPA-245419/ČJ-2022-000022-ZAM o správním vyhoštění žalobce podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) a o stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v trvání 18 měsíců tak, že část výroku ve znění „Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ustanovením § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Podle § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., se na účastníka řízení vztahují důvody znemožňující vycestování dle § 179 zákona č. 326/1999 Sb. Lhůta na vycestování bude následně stanovena dle ustanovení § 101 zákona č. 326/1999 Sb. po odpadnutí důvodů znemožňující vycestování.“ se mění a nově zní „Podle § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. není vycestování cizince možné a počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se tedy stanoví dle § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy uplyne doba k vycestování, která bude stanovena postupem dle § 120a odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb.“ s tím, že ve zbylé části bylo rozhodnutí potvrzeno.

II. Žaloba a její podstatný obsah

2. Žalobce ve své žalobě předně správním orgánům vytkl, že nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/1999 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a že si neopatřily dostatečné podklady pro své rozhodnutí ve smyslu ust. § 50 odst. 2 správního řádu.
3. Konkrétně pak žalobce namítal, že na území České republiky nevykonával žádnou soustavnou a závislou práci a nenacházel se ani v jakémkoliv pracovněprávním vztahu. Není proto pravdou, že by byl jako cizinec na území České republiky zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání.
4. Žalobce rovněž vytkl správnímu orgánu prvního stupně příliš rychlý postup v řízení ve věci správního vyhoštění žalobce, a to během jednoho dne, přičemž nemohl mít dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů správního řízení.
5. Žalobce rovněž uvedl, že v době pobytové kontroly se na území České republiky nacházel z důvodu vypuknutí války na Ukrajině dne 24. 2. 2022, kdy nemohl objektivně s ohledem na probíhající válku vycestovat z území schengenského prostoru.
6. Uložené správní vyhoštění je rovněž podle žalobce nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, kdy s ohledem na situaci žalobce by bylo v jeho případě na místě překvalifikovat řízení o správním vyhoštění na řízení o povinnosti opustit území podle ust. § 50a zákona.
7. Kromě toho ještě žalobce v obecné rovině namítl porušení ust. §3, §50 odst. 2, §2 odst. 1,3 a 4 správního řádu ze strany správních orgánů.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal v podrobnostech na shromážděný spisový materiál s tím, že uplatněné žalobní body má za nedůvodné. Protiprávní jednání žalobce bylo řádně zjištěno, spisovým materiálem doloženo a dostatečně odůvodněno. Žalovaný tedy setrval na správnosti přijatých závěrů, přičemž ohledně uplatněných námitek odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí i rozhodnutí nalézacího správního orgánu, když má za to, že v rámci správního řízení bylo dostatečně vypořádáno vše, co v řízení vyšlo najevo, i to, co sám žalobce. Žaloba svým obsahem také podle žalovaného nijak nepřesahuje námítky uplatněné žalobcem již v odvolacím řízení správním.
9. Žalovaný proto navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
11. Žalobce byl dne 10. 8. 2022 kontrolován Policií České republiky v rámci pobytové kontroly zaměřené na kontrolu cizinců, kteří jsou na území hlavního města Prahy zaměstnáni bez oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání. Ke kontrole předložil cestovní pas č. X vydaný Ukrajinou opatřený posledním vstupním přechodovým razítkem do schengenského prostoru ze dne 18. 12. 2021. V tomto cestovním dokladu bylo dále vylepeno polské vízum č. X na 180 dní s platností do 29. 8. 2022, jehož platnost s ohledem na datum posledního vstupu žalobce do schengenského prostoru vypršela dne 15. 6. 2022 s tím, že nadále žalobce pobýval na území České republiky na základě biometrického cestovního pasu. Vzhledem k tomu, že byl žalobce kontrolován v době, kdy vykonával práci stavebního dělníka, byl vyzván k předložení dokladu opravňujícího jej k výkonu pracovní činnosti na území České republiky. Žalobce však nebyl schopen této výzvě policie vyhovět. Na základě těchto skutečností vzniklo u žalobce podezření z výkonu zaměstnání nebo jiné dani podléhající činnosti bez příslušného oprávnění na území České republiky, pročež byl žalobce hlídkou Policie České republiky podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
12. Z fotografie žalobce pořízené na místě kontroly se podává, že žalobce v době kontroly byl oděn do pracovního oblečení vykazující znečištění obvyklé při provádění stavebních prací. Od stavebního materiálu měl žalobce rovněž špinavé ruce i nohy. Ze seznamu kontrolovaných osob ze dne 10. 8. 2022 pořízeného na místě kontroly policejní hlídkou se podává, že zde bylo kromě žalobce kontrolováno ještě dalších pět stavebních dělníků.
13. Dne 10. srpna 2022 správní orgán prvního stupně zahájil správní řízení ve věci správního vyhoštění žalobce. Žalobce následně do protokolu o výsledku účastníka řízení uvedl, že přicestoval do schengenského prostoru a současně do České republiky naposledy dne 18. 12. 2021 za prací. Od té doby z České republiky nevycestoval. Práci na stavbě domu na adrese Severní IV 10, Praha 4 si obstaral přes kamaráda. Začal zde pracovat před třemi dny 8. 8. 2022 s tím, že pracovní doba bude každý den kromě neděle vždy od 7.00 do 18.00 hod. Přišel vždy na stavbu a kamarád mu řekl, co má dělat. Žádnou pracovní smlouvu sjednanou neměl. Vykonával pomocné dělnické práce. Měl domluvenou hodinou odměnu ve výši 150 Kč/hod., kterou mu měl vyplácet kamarád Y. M. Pracovní oděv měl vlastní a materiál by na stavbě k dispozici. Pracovní povolení nemá, neboť nevěděl, že je potřebuje,

byť věděl, že potřebuje české vízum. K osobním poměrům uvedl, že na Ukrajině má dvě sestry a bratra, se kterými bydlí v domě patřícím rodině. K vazbám na území České republiky uvedl, že zde nemá žádnou blízkou osobu či rodinného příslušníka. K České republice nemá žádné vazby. K možnostem návratu na Ukrajinu se žalobce vyjádřil tak, že za překážku ve vycestování považuje probíhající válku. V případě vyhoštění vycestuje dobrovolně.

14. Ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ze dne 20. 5. 2022, č.j. MV-93965-1/OAM-2022, se podává, že vycestování státních příslušníků Ukrajiny na Ukrajinu není možné.
15. Správní orgán prvního stupně následně poté, co umožnil žalobci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, vydal rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce, proti kterému se žalobce řádně a včas odvolal k žalovanému, který žalobou napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání žalobce tak, že rozhodnutí nalézacího správního orgánu zčásti změnil tak, jak je uvedeno v bodu 1, a ve zbytku je potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu ve smyslu ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“). Rozhodoval přitom po projednání věci samé, ke kterému nařídil jednání poté, co žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
17. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval,*
18. Podle ust. § 119a odst. 2 zákona *nelze rozhodnutí o správním vyhoštění podle ustanovení § 119 vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
19. Podle ust. § 174a odst. 1 zákona *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*

20. Podle ust. § 120a odst. 1 písm. b) zákona *je policie v rámci rozhodování o správním vyhoštění podle § 119 a 120 povinna si vyžádat závazné stanovisko ministerstva, zda vycestování cizince je možné (§ 179); to neplatí, pochází-li cizinec z bezpečné země původu podle jiného právního předpisu a neuvedl-li skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven skutečnému nebezpečí podle § 179.*
21. Podle ust. § 179 odst. 2 zákona *za skutečné nebezpečí se podle tohoto zákona považuje navrácení v rozporu s článkem 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*
22. Podle ust. § 179 odst. 1 zákona *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí..*
23. Podle čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod *nikdo nesmí být mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.*
24. Ze správního spisu je v první řadě zřejmé a lze tak mít za prokázané, že žalobce nejméně od 8. 8. 2022 vykonával zaměstnání bez povolení k zaměstnání, přestože je povolení podmínkou výkonu zaměstnání. To vyplývá z výsledku žalobce a také ze skutečnosti, že tento byl policií přistižen přímo na stavbě při výkonu práce stavebního dělníka v pracovním oděvu vykazující znaky intenzivního výkonu práce pomocného stavebního dělníka. Nemůže proto obstát poměrně obecné tvrzení žalobce, že na území České republiky nebyl zaměstnán bez oprávnění k pobytu anebo povolení k zaměstnání, neboť na území České republiky nevykonával žádnou soustavnou a závislou práci a nenacházel se ani v jakémkoliv pracovněprávním vztahu. Žalobce přitom při svém výsledku sám uvedl základní pracovní podmínky, které si na předmětné stavbě sjednal, v podobě mzdy, pracovní doby, druhu práce a jejího přidělování, což jsou typické znaky soustavné a závislé práce.
25. Pokud jde o námitku žalobce v tom směru, že správní řízení před nalézacím správním orgánem proběhlo příliš rychle a nebyl proto dán dostatečný časový prostor pro posouzení všech aspektů správního řízení, nelze než konstatovat, že v daném případě se doba trvání správního řízení nijak nevymyká recentní aplikační praxi správního orgánu prvního stupně, když skutkový stav věci byl dostatečně zjištěn a sám žalobce navíc prakticky spolupracoval a neuváděl ani nenavrhoval nic, co by vyžadovalo další časový prostor pro vydání rozhodnutí. Je třeba také souhlasit s žalovaným v tom, že sám zákonodárce klade důraz na rychlost správního řízení o vyhoštění tím, že stanoví pro vydání rozhodnutí poměrně krátkou lhůtu sedmi dnů od zahájení správního řízení, pročez nelze bez dalšího spatřovat nezákonnost v tom, že nalézací správní orgán rozhodne meritorně ještě v den zahájení správního řízení. Vydání rozhodnutí v průběhu jednoho dne je tak tedy s přihlédnutím k důkazní situaci a ke konstruktivnímu přístupu samotného žalobce k řízení před vydáním prvostupňového rozhodnutí zcela v souladu s požadavky zákonodárce na rychlost správního řízení, což nalézacímu správnímu orgánu slouží spíše ke cti než, že by taková námitka příliš rychlého řízení měla být bez konkrétnějších tvrzení shledána důvodnou. Nadto žalobce ani v rámci této žalobní námítky neuváděl žádnou konkrétní skutečnost či okolnost, kterou měl nalézací správní orgán v souvislosti s krátkým časovým prostorem opomenout či nedostatečně posoudit.

26. Co se týče námitky žalobce spočívající v poukazu na probíhající válečný konflikt mezi Ukrajinou a Ruskou federací, byla tato všeobecně známá skutečnost správními orgány adekvátně zohledněna tím, že nebyla dosud žalobci stanovena lhůta k vycestování, když správní orgány současně dospěly k tomu, že podle § 120a odst. 1 zákona není vycestování žalobce možné
27. Tam, kde žalobce dále jen obecně vytýkal porušení § 2 odst. 1, 3, 4 § 3, § 50 odst. 2 správního řádu, k těmto výtkám neuvedl žádné konkrétní pochybení, kterého se měl žalovaný dopustit v jeho případě. Soud v této obecné rovině sám nezjistil žádné pochybení, na základě kterého by došlo k porušení předmětných ustanovení.
28. Soud má dále za to, že žalovaný napadené rozhodnutí řádně odůvodnil a vypořádal se dostatečně se všemi odvolacími námitkami žalobce. Nalézací správní orgán se také správně a dostatečně zabýval i přiměřeností zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce podle ust. § 119a odst. 2 zákona ve spoj. s ust. § 174a zákona. Žalobce přitom neuvedl nic konkrétního k tomu, jakým způsobem by mělo být správním vyhoštěním zasaženo nepřiměřeně do jeho soukromého a rodinného života. Sám navíc uvedl do protokolu o výsledku v procesním postavení účastníka správního řízení, že má nejbližší rodinu na Ukrajině a že na území České republiky se nenachází žádná jemu blízká osoba ani nemá v České republice žádné vazby. Proto se soud musí ztotožnit se závěrem správních orgánů, že správní vyhoštění žalobce nepředstavuje nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života. Nebyl tudíž ani v tomto směru dán důvod k překvalifikaci řízení o správním vyhoštění žalobce na řízení o jeho povinnosti opustit území podle ust. § 50a zákona.
29. V případě žalobce tak došlo k naplnění podmínek pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1. zákona a správní orgány tedy postupovaly správně, pokud dospěly k témuž závěru.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Soud tedy se shora uvedených důvodů dospěl k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobcem uplatněny, a žalobu proto zamítl
31. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 18. ledna 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce